

РЕШЕНИЕ

№ 22213

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6542** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 13378/04.04.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 34291/02.02.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу Решение № 5982 от 25.12.2023 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 9 състав, НАХД № 15024/2023 г. по описа на съда, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) серия К № 7957940 от 15.08.2023 г., издаден от СДВР, с който на В. И. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 2, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска да бъде отменено решението на СРС относно неправилните изводи, че в разглеждания ЕФ административно наказващия орган (АНО) е допуснал съществено процесуално нарушение, което сериозно накърнявало правото на защита на санкционираното лице и не му позволявало да разбере административното обвинение. Излагат се аргументи, че неправилно и необосновано въззивният съд е приел, че словесното описание на нарушението във фактическата част представлява противоречие на правното основание, въз основа на което е издаден

ЕФ, тъй като съгласно §6, т. 49 от ДР на ЗДвП понятието „населено място“ е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответните пътни знаци, поради което „населеното място“ е част от съответното селище (град/село), без да изпълва цялото му съдържание. В допълнение се посочва, че с изписването в ЕФ „в [населено място]“ внася яснота относно мястото на извършване на нарушението и не означава, че същото е извършено в рамките на населеното място. В хода на касационното производство жалбоподателят, Столична дирекция на вътрешните работи, е редовно призован, не се представлява.

Ответникът – В. И. И. - редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Р. в съдебно заседание дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

На 15.08.2023г. в 12:48 часа в [населено място], бул. Европа при бензиностанция „П. Стоп“ с посока от [населено място] към „Околовръстен път“ при въведеното за двете посоки на движение с пътен знак В 26 ограничение на скоростта от 50 км/ч., В. И. И. управлявал товарен автомобил „И. КХ 70“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 64 км/ч. или с превишена скорост над разрешената такава от 50.00 км/ч, въведена с посочения знак В26 за пътния участък от 14.00 км/ч.

Издаден е Електронен фиш серия К № 7957940/15.08.2023 г..

Районният съд е приел, че електронният фиш не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, от ЗДвП, като от описанието на нарушението не става ясно дали то е извършено в или извън населено място.

Касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Правилен е изводът на СРС, че процесният електронен фиш не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, тъй като от неговото съдържание не става ясно дали установеното нарушение е извършено в или извън населено място. Налице е противоречие в словесното описание на констатираното нарушение, а именно посочено е, че същото е извършено в [населено място] и че в пътния участък е имало знак В 26 за ограничение на скоростта извън населено място. Не става ясно къде точно е било заснето нарушението, за което е издаден процесният електронен фиш, съответно осъществен ли е фактическият състав на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, поради което както правилно е приел и СРС в решението си, електронният фиш е незаконосъобразен.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да

бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5982/25.12.2023 г. на СРС, НО, 9 състав, по НАХД № 15024/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.